

ΤΑ ΕΚΤΑΚΤΑ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ»

Η ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ ΤΡΙΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Μιά φορά κι 'έναν καιρό ήταν ένας φτωχός εργάτης που είχε πολλά παιδιά και λίγο ψωμί και δεν μπορούσε να τα θρέψει. Μία μέρα πήγε στο δάσος για να μαζέψει ξερόκλαδα κι' εκεί που δούλευε, συλλογίστηκε τη φτώχεια του και τη δυστυχία του και κάθισε σ' ένα κούτσουρο κι' άρχισε να κλαίει με μαύρα δάκρυα.

«Εκεί που έκλαιγε έρχεται κοντά του ένας μαυριδερρός άνθρωπος και τον ρωτάει τι έχει και κάνει έτσι.

— Τι νάχο, του λέει ο φτωχός, που δεν έχω με τί να βρωφά τα παιδιά μου και θά μου πεθάνουν της πείνας.

— Δώσε μου ένα κοριτσάκι σου να πάρω κοντά μου και να τώχο σαν δικό μου, του λέει ο ξένος, και εγώ θά σου δώσω χρήματα, που νάχης να περάσης και σὺ και ἡ γυναίκα σου και τὰ παιδιά σου σ' ἄλλασ τῆ ζωῆ.

Ὁ δυστυχισμένος πατέρας δέχθηκε πρόθυμα νὰ δώσῃ τὸ παιδί του κι' ἔβαλε τὴν ὑπογραφή του σ' ἕνα βιβλίο πὸ τοῦ παρουσίασε ὁ ξένος. Τότε ἐκείνος τὸν πήγε πέρα πέρα, πίσω ἀπὸ ἕνα δέντρο καὶ τοῦ δείξε ἕνα μεγάλο σακκὶ γεμάτο ὡς ἄπνυο.

— Πάρτο, λέει στὸ φτωχό, εἶνε γεμάτο φλουριά! Εἶνε δικό σου!

Καταχαρούμενος ὁ φτωχὸς πατέρας πρότάθηκε τὸ σακκὶ καὶ πήγε σπίτι του. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα πήρε τὸ κοριτσάκι του ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τοῦ εἶπε: — Ἐὰν μαζὺ μου νὰ πάμε στὸ δάσος.

Ἐξέκριναν λοιπὸν καὶ ἴπταν, καὶ ἔδωσαν ἔφτασαν στὸ οὐτσουρο λέει ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ.

— Κάθισε ἔδω καὶ περίμενε καὶ θάρρη ἔνας καλὸς κύριος νὰ σὲ πάρῃ καὶ θὰ σὲ πᾶσ ὅπτι του καὶ θὰ σὲ ἔχη σάν παιδί του.

Ἔμεινε λοιπὸν τὸ κοριτσάκι μοναχὸ του καὶ περίμενε. Καὶ ἐκεῖ πὸ καθὼν φανερώναται μπροστά του μιά δημορφὴ γλυκεῖα γυναίκα ντυμένη στὰ γαλάζια— κι' αὐτὴ ἦταν ἡ ἴδια ἡ Παναγία ἡ Δέσποινα— καὶ λέει στὸ παιδί:

— Τώρα σὲ λίγο θάρρη κάποιος καὶ θὰ θέλῃ νὰ σὲ πάρῃ. Πρῶτα δῶσε θάσου πῆ τρία ἐρωτήματα. Ἐπειδὴ εὐὸ δὲν θὰ ξέρῃς τὴν ἀπάντησι πὸ πρέπει νὰ δώσης στὸ καθένα, θὰ σοῦ τίς πῶ ἐγώ. Λοιπὸν θὰ σὲ ρωτήσῃ: «Τι εἶνε πιό γλυ-

κό ἀπὸ τὴ ζάχαρη;» κι' εὐὸ ν' ἀπαντήσῃ: «Τὸ γάλα τῆς μητέρας μου, πὸ με βύζαξε σάν ἡμουνα μαρό». Ὑστερα θὰ σὲ ρωτήσῃ: «Τι εἶνε πιὸ μαλακό ἀπὸ τὸ πούπουλο;» Καὶ σὺ νάπῃς: «Ἡ ἀγκαλιά τῆς μάνας μου, ὅπου με κοιμίζει σάν ἡμουνα μαρό». Τρίτῃ ἐρώτησι θὰ σοῦ πῆ: «Τι εἶνε πὸ σκληρό ἀπὸ τ' ἀτσάλι κι' ἀπὸ τὸ σίδερο;» Καὶ σὺ ν' ἀπαντήσῃς: «Ἡ καρδιά τοῦ πατέρα μου πὸ θέλῃς νὰ με πούλησῃ, στὸν Ἑξαποδῶ».

Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ χάθηκε ἡ Παναγία Δέσποινα καὶ σὲ λίγο παρουσιάστηκε ὁ ξένος, πὸ ἤθελε νὰ πάρῃ τὸ κοριτσάκι. Τὴν ρώτησε καὶ τὰ τρία ἐρωτήματα καὶ σ' ἄλλα τὸ κοριτσάκι τοῦ ἔδωσε τὴν ἀπάντησι πὸ τοῦ εἶχαν ὀρμηψέει.

Τότε ὁ Ἑξαποδῶ ἀναψε ἀπὸ τὸ θυμὸ του κι' εἶπεν:

— Αὐτὰ μονάχα ἡ Μάννα τοῦ Θεοῦ σ' ὀρμηψε νὰ μοῦ τὰ πῆς, γιατί ἀπὸ μοναχὸ σου δὲν θὰ τάρρισκες καὶ θὰ γινόσουνα δική μου.

Κι' ἄμα εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια ἔγινε μαῦρος καπνὸς κι' ἔξαφανίστηκε καὶ τὸ κοριτσάκι γύρισε στὸ σπίτι του κι' ἔζησε εὐτυχισμένο.

ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΙΑ ΗΡΩΪΚΗ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΠΟΥΛΑ

Σ' ἕναν ἀπόμυρο σιδηροδρομικὸ σταθμὸ τοῦ Παρ-Ού, ἐστὶ τῆς Ἀμερικῆς ζουσε τώρα καὶ λίγα χρόνια ὁ σταθμάρχης Μπιλ Τζῶνσον, δλομόναχος μετὴν κορούλα του τὴν Τζέσση. Ἡ μικρούλα δὲν ἦταν παρά δώδεκα ἔτων, μὲ ἦταν τόσο λογικὸ καὶ φρόνιμο κοριτσάκι, ὥστε ὁ πατέρας τῆς, ὅποτε τὸ

τύχαινε δουλεῖα, τὴν ἄφνε μόνη τῆς γιὰ νὰ φυλάτῃ τὸ σταθμὸ, γιατί ἡ μικρούλα γνορίζε καὶ τὰ σήματα καὶ τὸν τῆλέγραφο.

Μία μέρα ὁ σταθμάρχης ἔλαβε ἕνα τηλεγράφημα ἀπὸ τὴν μητέρα του πὸ κατοικοῦσε σὲ μιά κοντινὴ πόλι καὶ τὸν εἰδοποιούσε πὸς ἦταν ἀρρωστὴ καὶ νὰ πᾶ νὰ τὴν δῆ. Ἐφυγε λοιπὸν ἀμέσως, ἀφήνοντας τὴν κόρη του στὸ σταθμὸ.

Θὰ εἶχε περάσει καμμιὰ ὥρα πὸ εἶχε φύγει ὁ πατέρας τῆς, ὅταν ἡ Τζέσση εἶδε νὰ παρουσιάζωνται στὸ σταθμὸ καμμιὰ δεκαριά ὄπλιμοὶ ἄνδρες με ὑποπτα πρόσωπα.

— Ἐδῶ εἶνε ὁ σταθμάρχης; ρώτησε ὁ ἀρχηγὸς τούς.

— Ὅχι, κύριε, ἀπάντησεν ἡ Τζέσση τρέμοντας.

— Λοιπὸν, εἶσαι μόνη σου;

— Μάλιστα, κύριε

— Ξέρεις νὰ τηλεγραφήσῃ;

— Μάλιστα, κύριε.

Τὴ στιγμὴ ἐκέλευε ἀκούστικη τὸ κουδονάκι τοῦ τηλεγράφου. Ἡ Τζέσση ἔτρεξε στὸ μηχανήμα.

— Τὴ τηλεγραφοῦν; ρώτησε ὁ ἀγνώστος.

— Ρωτοῦν ἂν ἡ γραμμὴ εἶνε ἐλεύθερη γιατί πρόκειται νὰ περάσῃ μιά ταχεῖα ἀμαρσοιχία, ἀπάντησε ἡ Τζέσση, διαβάζοντας τὰ σήματα στὴν κο, δέλλα τοῦ τηλεγράφου.

— Καλὰ, τηλεγράφος λοιπὸν τὸ τραῖνο νὰ σταματήσῃ ἔδω.

— Μάλιστα κύριε.

Καὶ κρύβοντας δσο μποροῦσε τὴ συγκίνησι τῆς ἡ Τζέσση ἄρχισε νὰ μεταχειρίζεται τὸ τηλεγραφικὸ μηχανήμα, μεταβιάζοντας τὶς παρακάτω λέξεις πὸ δὲν μποροῦσε ὁ συνομιλητῆς τῆς νὰ καταλάβῃ τί

ἐσήμαιαν: «Ἤσται περιμένουν ἔδω—ταχταν. Ἀποστεῖλατε ἀστυνομικὴν δύναμιν με ἀμαρσοιχίαν».

Μόλις φθάσῃ ἔδω τὸ τραῖνο, θὰ τοῦ κᾶνης σήμα νὰ σαβῆ, εἶπε ὁ ἀρχηγὸς στὴ Τζέσση γιατί ἄλλοιῶς...

Καὶ ἔδειξε στὴν θαρᾶλλέα μικρούλα τὸ περιστρόφο του.

Σὲ ἄλλη ὥρα ἔφτασε τὸ τραῖνο. Ἡ Τζέσση ἔκανε σήμα νὰ σταματήσῃ. Ὁ ἤσται πὸ βρισκόνταν κρυμμένοι ἐκεῖ κοντά, χύμηξαν γιὰ νὰ ληστοῦσαν τούς ἐπιβάτες. Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ ἀπ' ἄλλες τὶς πόρτες καὶ τὰ παράθυρα ξεπροβάλλαν ὀϊ ἀκύνους ἀπὸ τὰ τοφεῖα τῶν ἀστυνομικῶν κι' ἀνήχησε μιά δημοβροντία ἀπὸ πυροβολισμοῦς. Ὁ ἤσται πὸ δὲν περιέμεναν μιά τέτοια ἰπρόσθη ἐπίβησι τὸ ἔβαλαν στὰ πόδια καὶ κύταζαν πὸς νὰ σταθοῦν γιὰ νὰ μὴν τοῦς πιάσουν οἱ ἀστυνομικοὶ.

Ἡ Ἀμερικανικὴ κυβερνήσις θέλησε ν' ἀνταμείψῃ τὴν ἠρωικὴ Ἀμερικανοπούλα καὶ τὴν ἔβαλε ὑπότροφο σ' ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα σχολεῖα τῆς Ἀμερικῆς. Ἐκεῖ ἡ Τζέσση μορφώθηκε, καὶ πῆρε κι' ἕνα μεγάλο χρηματικὸ ποσὸν πὸ τὴ βοήθησι νὰ ζῆσῃ ἄνετα κι' εὐτυχισμένα μετὸν γένο πιά πατέρα τῆς.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

Τηλεγρανον

- *****= Ἀγγ. Ἐλλην στρατηγός
- *****= κινῆσις Ἰπτινῶν
- *****= Ρωμαῖος Ὑπατος
- *****= ἐπίβητον
- ****= ποταμὸς τῆς Ἰταλίας
- ****= ἐπίβητον
- ***= ἐπίρωμα
- **= σύνδεσμος
- *= σύμφορος

Καθετὸς καὶ ὀριζόντιος ἀναγνώσκονταὶ τὰ ἴδια.

Δεξιγράφος

Υἱὸς τοῦ Νῶε χώθηκε σὲ μιά βαθεῖα σπηλιά κι' ἀμέσως γύρω ἄπλωθη καμπάνια ἢ λαλιά.

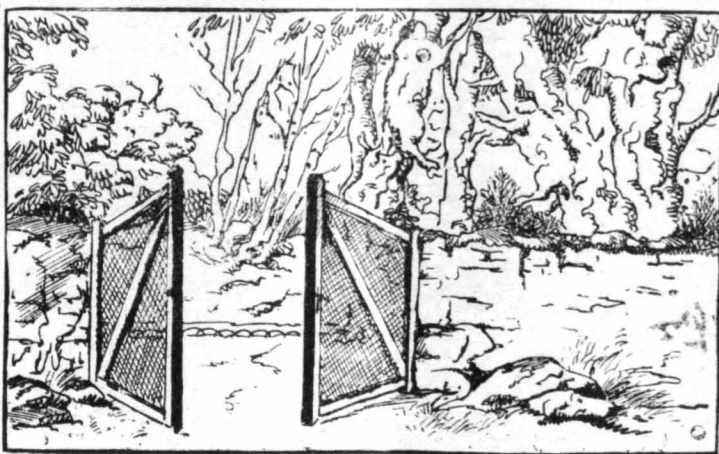
Ἀναγραμματισμὸς

Ἐνα πανόψηλο βουνὸ Τὸ ἀναγραμματίζεις κι' ἐκεῖ ψηλά στὸν οὐρανὸ νὰ λάμπῃ τ' ἀντικρῶσεις.

Εἰς δέκα ἐκ τῶν λυτῶν πὸυ θὰ μᾶς στείλουν μέχρι τῆς 10 Σεπτεμβρίου ὀρθᾶς καὶ ἀκριβεῖς τὰς λύσειτῶν ἀνωτέρου ἀσκήσεων, καθ' ἑκάστη τῆς Μαγικῆς Εἰκόνας πὸυ δημοσιεύουμε στὴν σελίδα αὐτὴ θὰ δώσουμε ὡς δωροῦνα τὸμο τοῦ ἀριστογραμματικοῦ ἔργου τοῦ Ἰουλιου Βέρν. Ἡ Σφίγξ τῶν Παγῶν.

Ἄν οἱ ἀποστολεῖς ὀρθῶν λύσεων εἶνε περισσότεροι τῶν 10 τὰ βραβεία θὰ διανεμηθοῦν διά κλήρου.

Αἱ λύσεις πρέπει νὰ συνοδεύονται ἀπὸ ἕνα μονόδραμο γωγμμάτισμο.

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΩΝ

Ἡ Ἀσῆμο, ἡ μικρὴ χωριωτοπούλα, βγήκε ἔξω νὰ παίξῃ μετὶ τῆς φίλης τῆς, κι' ἀπὸ ἀφρημάδα ἄφησε τὴν πόρτα κῆς αὐλῆς ἀνοιχτή, κι' ἔλα τὰ ζωντανὰ τοῦς— γουρῶνια, σκυλιὰ, κόττες, χῆνες—βγήκαν ἔξω. Δὶν πῆγαν δῶμος καὶ πὸλυ μακρὰ. Ἄν βάζετε λίγο θὰ τὰ βρῆτε. Τὰ δέχνητε τότε καὶ στὴν Ἀσῆμο γιὰ νὰ μὴν τὴν μαλλῶσουν.